

MGT 636 ประเด็นปัญหาทางการจัดการ MM07

โดย ดร.บุญเกียรติ โชควัฒนา

เสาร์ที่ 14 มกราคม 2555

คนไทยมักขาดความมั่นใจ นักศึกษาเวลามาเรียนจึงมักจะนั่งข้างหลัง นอกจากนี้ยังไม่ชอบที่จะถามหรือแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน คนไทยจึงต้องปรับปรุงตนเองในเรื่องนี้

ในการเรียนวิชานี้ ขอให้นักศึกษาฟังอย่างตั้งใจ ทบทวน พร้อมกับตั้งคำถาม และแสดงความคิดเห็น และเวลาเข้าเรียนก็ขอให้มาก่อนเวลา

การมาเรียนก็เพื่อพัฒนาตัวเอง เรื่องวินัยก็เป็นเรื่องหนึ่ง วินัยเรื่องเวลา การตรงต่อเวลาจึงเป็นสิ่งสำคัญ บางคนติดอยู่กับนิสัยเดิมคิดว่ามาไม่ตรงเวลาก็ยังไม่เป็นไร ดังนั้นคนที่มาสายจึงมักมาสายอยู่เป็นประจำ แสดงถึงการยึดติดอยู่กับนิสัยเดิม ๆ หรือที่เรียกว่า Mindset

เราจึงต้องรู้จักทบทวนตัวเอง เฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องวินัย แล้วฝึกฝนตัวเราเอง เพื่อให้เป็นมหาบัณฑิตที่มีคุณภาพและศักยภาพ

ศักยภาพของคนเราขึ้นอยู่กับความคิด ความคิดของคนเราจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก วิชานี้จึงเน้นสอนให้ผู้ที่เข้าฟังรู้จักการใช้ความคิด โดยเริ่มจากฟังอะไรแล้วรู้เรื่อง คิดตามจนเข้าใจ รู้จักสรุป คนที่ทำได้เช่นนี้มักจะเป็นคนที่มุ่งมั่น คิดเสมอว่าฟังไป แล้วจะนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร

วิชานี้จึงไม่มี PowerPoint เพื่อไม่ให้นักศึกษาเสียสมาธิในการฟัง แต่ให้คิดตามจนเกิดความเข้าใจ และสรุปได้จนเกิดประโยชน์ จะจดบันทึกก็ขอให้จดน้อยที่สุด จดเฉพาะหัวข้อที่อยากจะนำกลับไปทบทวน

การคิดของคนเราก็ต้องอาศัยสมอง สมองของคนเรามี 2 ซีก ซีกซ้ายสำหรับการจดจำ เก็บข้อมูล ซีกขวาสำหรับคิด ซึ่งคนในปัจจุบันจะใช้วิธีการจำมากกว่าคิด คือรู้ไปหมดทุกสิ่ง แต่ไม่ได้คิดว่าสิ่งเหล่านั้นจะเกิดประโยชน์อะไรกับเรา

การคิดกับการพิจารณา (วิจารณ์ญาณ) คล้ายกัน ซึ่งคนขาดทั้ง 2 สิ่งนี้กันมาก หากลองสังเกตจะเห็นว่าคนปัจจุบันมักกู้เงินมาใช้กันมากโดยไม่ได้ใช้วิจารณ์ญาณ ใช้แต่ความอยาก (โลภ หลง)

คนเราตอนไม่มีก็อยากได้ แต่พอได้แล้วก็รู้สึกเฉย ๆ เพราะทุกอย่างล้วนเป็น อนิจจัง เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป แต่คนกลับชอบมีอึดตา ยึดติดกับสิ่งที่เรามีอยู่ “ตัวกู ของกู” จริงๆ แล้วแม้แต่ร่างกายของเราก็ไม่ใช่ของเรา เราเพียงยืมเขามาใช้

คำถามฝึกคิด:

ปัญญา หมายความว่าอะไร ?

เป็นทั้งสิ่งที่ดี และไม่ดี ที่สรุปอยู่ในจิตของเรา

พระพุทธองค์สอนว่า “ทำบุญอย่าหวังผล” ทำไมจึงต้องทำโดยไม่หวังผล ?

เป็นการฝึกให้เราละกิเลส เพื่อให้เรานิพพานได้ในที่สุด การจะนิพพานเรา จะต้องละกิเลส อดทนกับมารที่มาผจญ

ทำบุญ ทำทาน ต่างกันอย่างไร ?

ทำบุญทำด้วยใจ (จิต) ทำทานทำด้วยกาย

เวลาอาจารย์มาสอนนักศึกษา ก็เป็นการทำทาน “วิทยาทาน” แต่หากอาจารย์ผู้นั้นหวังจะให้นักศึกษาได้ดี ก็จะเป็นบุญอีกด้วย

คนที่สอนเราได้ดีที่สุด คือตัวเราเอง แต่ตัวเราเองกลับสอนตัวเองน้อยที่สุด เอาแต่เข้าข้างตัวเอง สัมพิจารณาความคิดของเราว่าสิ่งที่เราคิดถูกต้องหรือไม่ ทำแล้วจะทำให้ตัวเองและผู้อื่นเดือดร้อนหรือไม่

การตั้งคำถามแล้วหาคำตอบด้วยตัวเอง

พระพุทธเจ้าตรัสรู้ด้วยวิธีใด ก็ด้วยการตั้งคำถามแล้วตอบด้วยตัวเอง บางคนสงสัยอะไรก็บอกว่าแปลก ไม่มีข้อสรุป จึงไม่เกิดปัญญาใด ๆ

คนเราบางคนเกิดมาก็จะเก่งบางอย่างเป็นพิเศษ เพราะอดีตชาติของเราสั่งสมสิ่งเหล่านั้นไว้

ทำไมพระพุทธเจ้าจึงสอนให้มีมรณานุสติ ก็เพื่อให้เราลดอัตตา ไม่ประมาท มีสติ (สัมมาสติ) ไม่ทำบาป ทำแต่ความดีตลอดเวลา

คนเราก่อนตายถ้าคิดเรื่องดีจะไปใช้บุญ หากคิดเรื่องที่ไม่ดี (กลัว) ก็จะไปชดใช้บาป ดังนั้นถ้าเราคิดถึงมรณานุสติบ่อย ๆ อยู่ตลอดเวลา เราก็จะไม่กลัวตาย ตายไปก็จะได้ไปใช้บุญก่อน

คนเราจะทำความชั่วก็ตอนที่ขาดสติ ตอนที่มัวอารมณ์ โลก โกรธ หลง ... อารมณ์เหล่านี้เราต้องทบทวนแล้วรู้จักฝึกฝน

การนึก – การคิด

การนึก (Recall) คือ การที่เรานึกถึง

- ประสบการณ์ที่ผ่านมา
- ฟัง เห็น สิ่งที่คนอื่นทำมา
- ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับมา
- เนื้อหาจากการเรียนหนังสือ การอบรมสัมมนา
- เนื้อหาจากการอ่านหนังสือ

การคิด (Think) ต้องเริ่มจากการมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย และจึงคิดหาวิธีการหรือกระบวนการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้

หลักคิด คือ บทสรุปสั้นๆ ของเรื่องราวต่างๆ ที่มีประโยชน์ แล้วนำมาคิดบ่อยๆ จนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน หรือการดำเนินชีวิต เพื่อให้ประสบความสำเร็จ

วิธีสร้างหลักคิด

เมื่อเรารู้อะไรมา (รับรู้) แล้วนำมาทำความเข้าใจ (เรียนรู้) แล้วนำสิ่งที่เรียนรู้มาเฉพาะในสิ่งที่ดี มีประโยชน์ นำมาสรุปเป็นประเด็นสั้นๆ แล้วคิดถึงประเด็นนั้นซ้ำๆ บ่อยๆ จนฝังลงไปใวจิตใต้สำนึก เป็นหลักคิด จนสามารถนำออกมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่ใช่ ที่เหมาะสม (รับเรียนรู้)

ตัวอย่างหลักคิด

- จงเอาความผิดพลาดของคนอื่น มาเป็นบทเรียนของเรา
- ความสุขของลูกค้า คือความภูมิใจของเรา
- องค์กรสำเร็จ เราก็สำเร็จไปพร้อมกับองค์กร
- ฯลฯ

จิตใต้สำนึก (Subconscious)

จิตใต้สำนึก จะเป็นจิตของเราเอง มีพลังมากกว่าจิตสำนึกมาก โดยจิตสำนึกจะมีพลัง 3%-7% ส่วนจิตใต้สำนึกจะมีพลัง 93%-97%

จิตใต้สำนึก ไม่เคยหลับ ไม่รู้ผิดรู้ถูก โดยจะเชื่อฟังจิตสำนึกอย่างไม่มีเงื่อนไข พลังของจิตใต้สำนึกที่สำคัญ คือ พลังเหนืยวน่า